

TORONYIRÁNY

XVIII. 13.

2024. március 31.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESETŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Húsvétvasárnap, Urunk feltámadása

Április 1. Húsvéthétfő

Húsvét?

Tekintetünk legtöbbször csak a meghalásra irányul, s nem a halálra. Fontosabbnak látszik: hogyan is állunk a meghalással, mint az, hogyan győzzük le a halált. Szokratesz legyőzte a meghalást, Krisztus azonban a halált győzte le, „utolsó ellenségét”.

A meghalást jól intézni nem ugyanaz, mint a halállal készen lenni. A meghalást leküzdeni: emberi képességünk határai közt mozgó dolog, a halált azonban csak a feltámadással lehet legyőzni. Nem a meghalás művészetéből, hanem Krisztus feltámadásából indulhat csak ki az új, a megtisztító szélvihar jelen világunkban. Itt van a válasz erre a mondásra: „Adj nekem egy szilárd pontot, ahol megvethetem a lábam, és az egész földet megmozgatom.” Ha legalább néhány ember ezt valóban hinné, és ez irányítaná földi cselekedeteiben, sok minden másként lenne. A feltámadásból élni: ez a húsvét.

Dietrich Bonhoeffer

A szentmise olvasmányai

- 1. ApCsel 10,34a. 37-43** Péter apostol társaival együtt tanúságot tesz a Jeruzsálemben nagy számban érkező zarándokok előtt a Názareti Jézus életéről, tetteiről, kereszthaláláról és feltámadásáról.
- 2. Kol 3,1-4** Krisztus követőit részesíti saját feltámadásának győzelmében, ezért követőinek már az ő győzelmének fényében, az ő értékrendje szerint kell eligazodniuk a világban.
- 3. Jn 20,1-9** Húsvét reggelén Mária Magdolna az általa társaságában találjuk. Együtt mennek ki a sírhoz, miután előző este már illatszereket vásároltak. Itt úgy tűnik, hogy Mária Magdolna egyedül megy ki, és ő viszi meg az apostoloknak a hírt, hogy a sír üres. De az ilyen egyéni utat nem lehet sem az asszonyok közös látogatása elé, sem utána beiktatni. Ha ugyanis már előbb egyedül a sírnál lett volna, utána nem tanakodott volna a többiekkel együtt arról, hogy ki fogja a követ elhengeríteni. Ha pedig a közös látogatás után újra kiment, akkor már tudnia kellett, hogy a sír üres. A megoldást az adja meg, hogy Jánosnál az élő személy is akárhányszor jelkép. A 2. versben Mária Magdolna azt mondja Péternek: Nem tudjuk, hová tették, vagyis a többiek nevében is beszél. Itt tehát az evangélista az egész csoport helyett csak őt szerepelteti, s nemcsak úgy, mint a többiek képviselőjét, hanem úgy, mint az egyház szimbólumát. Az Ószövetség is ismeri a jegyest, a női alakot úgy, mint a választott nép jelképét (Énekek éneke). Itt nem hoznak illatszereket, nem akarják pótolni, ami a temetésből hiányzik. Az evangélista azt sem mondja el, hogy Mária Magdolna miért jött ki ilyen korán a sírhoz. Az említett sötétség is ismétlődő szava Jánosnak (1,5; 6,17; 12,35; 13,30). Jézus halála sötétséget hozott az apostolok és a reménykedők számára, s azt csak Isten oszlathatta szét valamilyen beavatkozással. De a hívők csoportja nem akar belenyugodni a sötétségbe, hanem keres és kérdez, mint ahogy az Énekek énekének jegyese keresi a völgegyet. A szöveg valójában nem azt mondja el, hogy mi történt, hanem arról értesít, hogy milyen jelenségek hozták létre az apostolok és az egyház hitét. A létünkkel együtt járó homályt nem győzhetjük le másképpen, csak a Jézus feltámadásába vetett hit által. Ő a világ világossága, és véglegesen a feltámadásában lett azzá.

Mária Magdolna, majd Péter és János a sírnál

Mária észreveszi a külső jelet: a sír el volt zárva kővel, de most már nyitva van. Bemenni és benézni azonban nem mer: a tény megállapítása a hivatalos tanúk, az apostolok dolga. Az elbeszélés mögött tehát már a szervezett egyház áll, ahol a tanúskodást a közösség végzi: Péter és a szeretett tanítvány. Ez az utóbbi lehet Péter barátja, János apostol, de éppen névtelensége miatt válik szimbólummá, s jelképezi az egyház hívó, odaadó tagjait, akiket Jézus szeret és akik ragaszkodnak hozzá. Mária híradása csak növeli a bizonytalanságot: azt tudják, hogy Jézus meghalt, de most a sír üres, a holttest eltűnt. A sötétséget csak felülről jövő jel és üzenet oszlathatja szét. A hit világhosszágát csak Isten adhatja meg.

Lukács (24,12) előadásában is Péter megy ki a sírhoz az asszonyok híradása után. Csak őt magát említi, hiszen a tanúskodásban ő volt az első tekintély (1Kor 15,5), de elgondolhatjuk, hogy a hír a többieket is éppúgy érdekelte. Itt a „másik tanítvány” megy vele, akinek a nevét itt sem olvassuk. Itt csak azt a hírt kapják, hogy a sír üres, Lukácsnál pedig az asszonyok már angyali jelenésről is beszélnek. Sietségük tehát mindenképpen érthető. Arra könnyen gondolhattak, hogy mesterük életét sok természetfölötti jelenség kísérte, tehát a titkok sorozata még nem zárulhatott le. A feltámadást azonban ők sem várták. Majd csak Jézustól kapják meg később „az Írások megértésének adományát” (Lk 24,45). A könyv ellenben egy apró mozzanaton keresztül is rámutat Péter elsőségére, amit az apostoli egyház elismert, és át akart hagyományozni az utókor számára. A másik tanítvány gyorsabban fut, és előbb ér a sírhoz, de addig nem megy be, amíg Péter meg nem érkezik. Nem az az érdekes, hogy őt mi tartotta vissza, hanem az evangélista előadásmódja: a sugalmazott szerző Pétert állítja oda döntő tanúnak. Ő állapítja meg, hogy a gyolcsleplek ottmaradtak, és külön az a kendő is, amely Jézus fejét takarta. A holttestet tehát nem vitték máshová. Ilyen értelemben a sír üres volta majd belejátszik a feltámadás hitébe. Erre mutat a megjegyzés, hogy a másik tanítvány, aki közben szintén belépett a sírboltba, látta ezeket és hitt. Ő tehát előbb hitt, mint Péter? Lukács ezt a jelenetet azzal fejezi be, hogy Péter „hazament és igen elámult a történeten” (Lk 24,12). Nem valószínű, hogy az evangélista összehasonlítást tett volna a két apostol között. Ide is belejátszik az a kérdés, hogy kit ért ő könyvében a „másik tanítványon”, és azon „a tanítványon, akit Jézus kedvelt?” Biztos, hogy történeti személyről van szó, de jobban kidomborodik a szimbolikus jelentés. Az evangélista itt is igehirdetést végez, és a jövőre is gondol, nemcsak a múltat idézi fel. Illetőleg úgy idézi fel a múltat, hogy a jövőben alakítsa az emberek hitét. Végül is tehát csak annyit akar mondani, hogy Jézus elegendő jelet adott a feltámadására vonatkozólag, és azok mindenkit hitre indítanak, de a végső igazolást mégis akkor látták meg, amikor rájöttek, hogy mindez az Írások szerint történt. A jövődölések teljessége mutatta az Isten tervének megvalósulását, s ebben a kereszt botránya is feloldódott.

Nagyobb nyomaték van azonban a 10. versen, hogy a „tanítványok visszatértek övéikhez”. A húsvétnek ez alapvető gondolata. Mária Magdolna, az asszonyok, az emmauszi tanítványok mind ide térnek vissza, az apostolok köré gyűlt közösséghez. Jézus maga is azt ígérte, hogy visszajön hozzájuk (16,16), és akkor az örömük teljes lesz. Jézus feltámadása nem egyéni cselekmény volt, hanem az üdvrend kialakulása. Nem légüres térben támadt fel, hanem „a mi megigazulásunkra” (Róm 4,25). Úgy is kifejezhetjük magunkat, hogy feltámadásában lett egyházának feje, hiszen az apostol ilyen sorrendben mondja el megdicsőülését: Az Atya nagyszerű erejét Krisztusban mutatta be, amikor a halálból feltámasztotta, s a mennyben jobbjára ültette... mindent lába alá vetett... őt magát pedig megtette az egyház fejévé, s az egyház az ő teljessége (Ef 1,20-23). A húsvéti hit is az egyházi közösségben alakult ki véglegesen, amikor örömeiket úgy fogalmazzák meg, mint a hit tételét: Valóban feltámadt az Úr, és megjelent Péternek (Lk 24,34).

Gál Ferenc

A gyermekek kérdései a vallásról (4.)

„Miért magasabbak a templomok a házaknál?”

Kérdések a vallás valóságáról

Jel, amely a vallásosságról beszél

A templom kérdése – mint tárgy, mint létező dolog, amelyet érdeklődéssel szemlél, és aminek vallási szerepéről kíváncsian kérdezősködik a gyermek – bizonyos értelemben szimbolikusnak tűnik. Mennyi kis és nagy „vallási nyelven” beszélő dolog kerül a gyermek érdeklődési körébe és válik családtaggá, mindennapi életének részévé akár más tartalommal vagy jelentéssel is?

Vizsgálatunk azt derítette ki, hogy meglepően gazdag vallási képrendszer jelenik meg a mai érdeklődő gyermek szeméi előtt: átvitt értelmű, szimbolikus, konkrét és a média által kreált képek. A mai gyermekek gyakran nem ismerik a szentképeket, amelyeket leginkább már csak a régi imakönyvek lapjain láthatunk, de ismernek és felismernek más vallási jeleket a saját, a rokonok, a szomszédok otthonaiban, a város utcáin, az üzletekben, a tárgyakban, amelyeket az emberek egymásnak ajándékoznak, a dolgokban, amelyek hozzájuk tartoznak és amelyek kedvesek számukra... „Otthon van legalább 3-4 kis szentkép a Szűzanyáról” – meséli egy kisfiú. – „Behozhatok egyet az iskolába?” A kérdés talán arra is fel akarja hívni a figyelmet, hogy a „világi” iskolafalakra hiányoznak a vallási képek, de azt is magában rejti, hogy a gyermek el akarja mondani mit tud a Szűzanyáról, amit a tanító hívott elő azzal, hogy Jézus Anyjáról beszélt, talán kevésbé figyelve arra, hogy megtudja mit tud már a gyermek a Szűzanyáról és milyen formában találkozott Vele. „A bátyám keresztet hord a láncán a nyakában, de sosem megy misére. Anyukám meg is kérdezte tőle: >>Miért hordod a keresztet?<<” „Az ágyam mellett van egy kis kék színű angyalka. Anyukám azt mondta, ha nagy leszek, majd a kisöcsémnek adom. Az angyalkák csak a kicsiknek kellene?” „Az út végén van egy kereszt, nincs rajta Jézus, de én azt hiszem mindenki tudja, hogy az egy feszület, mert virágot visznek alá.” „A nagymamám házában van egy mindig világító Szent Szív, ezért nem fél egyedül lenni.”

Ízléses kis képek, egyszerű képleírások sokasága jelenik meg azonnal, ahogy beszélgetésre ösztönözzük a gyermeket. Így segítjük őt abban, hogy túllépjen az egyszerű tárgy-, fogalomleíráson. Elgondolkodik a vallási szimbólumokon, tárgyakon, amelyek segítenek megérteni, hogy az emberek gondolnak Istenre, az isteni, a szent dolgokra, Isten Fiára, aki eljött a földre, a mi mennybéli Szűzanyánkra és melyek igyekeznek képpé formálni gondolatainkat úgy, hogy elképzeltet velünk Valakit vagy valamit, ami messze van, amit a szemünkkel nem láthatunk, de aminek a létezése felől nincs kétségünk.

A művészet vallási nyelvezete

A fontosabb vallási problémákat feszegető kérdések között találjuk azokat, amelyeket a gyermekek ösztönösen akkor tesznek fel, amikor egy könnyen értelmezhető művészi alkotással találkoznak.

Könnyen értelmezhető abban az értelemben, hogy a gyermek számára érthető nyelvezete van, vagy esetleg csak elsődleges jelentésének tükrében „olvassa” a művet. Minden idők legnagyobb művészeti alkotásai, üzenetük jelentőségéből fakadóan általában olyan erővel bírnak, amely segít, hogy az üzenetüket elolvassuk. Azt lehet mondani, hogy a gyermekek és az igazi művészet között van valami titkos kapcsolat úgy, ahogy Congar mondaná, Isten és a gyermekek között is van egy különös, titkos szövetség: „Ez azért van, mert ők még nem ismerik a felnőttek által kidolgozott fogalmakat, mert teljesen magával ragadja őket, hogy ismerik Istent, mert nincsenek aggodalmaik és nyitottak Isten rejtélyességére és teremtő szépségére”. Tehát tényként foghatjuk fel, hogy a művészet vallási nyelvezete vallási tárgyú kérdéseket vet fel a gyermekekben. A szentek, Jézus, Szűz Mária születésének körülményeiről beszélgetve egy harmadikos kislány azt mondja: „Van ott egy csomó ember és pásztor, de a Szűzanya meg sem látja őket. Nem gondolod, hogy csak Jézust nézi?” Egy XIV. századi gyermek Jézust mutatunk. Egy kisfiú az előbbi osztályból próbál magyarázatot adni, de egyben szeretné, ha megerősítenénk is azt: „A festő azért festette nagyobbra az újszülött gyermeknél, hogy kihangsúlyozza, hogy Ő Isten?”. A művészeti alkotások másolatainak megtekintése, ha művészeti szempontból hitelesek (de még jobb, ha van lehetőségünk az eredetit megnézni), sokszor gyümölcsözőbb lehetőséget nyújtanak vallási témájú beszélgetésekre, mint maga a hittanóra. Azonban csak abban az esetben, ha a tanító megfelelő alázattal és türelemmel átveszi a gyermek nézőpontját, a gyermek eredeti „olvasatát”, és ennél fogva megérti kérdéseit: „Hogyan tudta a festő ennyire valóságosan megfesteni ezt a jelenetet? Ismerte fejből?”; „Miért olyan fekete az ég a kereszt felett?”; „Ide fényt festettek azért, hogy Istent szimbolizálja?”

Az építészeti rajz, kép, vagy a terek, formák közvetlen megfigyelése is bekerül a gyermek vallási témájú beszélgetéseibe: „Az oszlopok tartják a templomot, hogy minél magasabbra nyúlhasson, és hány van belőlük?”; „Miért olyan jelentőséget sugárzó némely templom kupolája?”; „A mi templomunkban van egy erkély, igaz, hogy régen onnan prédikáltak a papok?”; „Sokféle formájú templom van a világon?”

Úgy gondoljuk, hogy a szertartás helye, a „ház”, amelyben a hívő gyülekezet összegyűlik, találkozik, amelyben konkrét képet ölt, fontos kapcsolódási pontot alkot a vallási élet minden területén, amelyet az iskola is segíthet felépíteni, és kulturális szempontból megmutatni. Ez egy olyan kapcsolódási pont, amely a vallás lényegének olyan megközelítését részesíti előnyben, miszerint a vallás kötelék, az embercsoport és az Istenség között létesülő kapcsolat, közösen vallott hit, amelyhez a gyermek úgy érzi, hogy hozzátartozik, vagy amelyre szüksége van azért, hogy megértse a történelmi valóságot már a világ megismerésében tett első lépésekben is.

(Folyt. köv.)

Matilde Parente

Vasárnapi jegyzet

Húsvéti pillanatok

„Él az életnek vezére. Ki meghalt, uralkodik örök diadallal.” XI. századi költő hirdeti ekként az élet győzelmét a húsvét fényében. Meghalni és újjászületni. Vallások titok-mélyén hányszor találkozhatunk ezekkel a fogalmakkal. Végső fogalmak, mint Liszt Ferenc, a zeneköltő egyik leghíresebb művének, a Les préludes-nek címe alá írta: „Mi más az élet, mint előjátékok hosszú sorozata, amelynek első akkordját a halál adja meg.” Kérdezhetnénk: miért nem az utolsó akkordját? Mert a zeneszerző is annak a reményében szemlélte az életet, mely az újjászületést hirdeti, a halál utáni élet kezdetét.

Joggal panaszkodnak manapság írók, költők, bölcselők amiatt, hogy az ember kezdi elveszíteni önmagát, emberi értékeit, tájékozódó képességét a tengernyi zürzavarban, és csak ritkán remél kilátást, és az újjászületést is anyagi nyereség függvényévé teszi: nehezebb körülményekből jobb helyzetbe kerülni, ez a valódi újjászületés, levetni a napi gondok gúnyját és fenséges palástba burkolózni – ez a tökéletes változás. Talán eszébe sem jut, hogy az újjászületés azzal kezdődik, ha valaki rendet próbál teremteni önmaga káoszában. Ehhez sem elég a pénz, a jobb lét, a külső igények megvalósulása, ehhez valami egész másra van szükség: önmagam ismerésére, az áldozat fogalmának megértésére, gyakorlására, arra a benső intelligenciára, amely nem iskolai végzettség függvénye. Láthatunk kiváló elméket, akik hitvány jelleműek, és vannak szerényebb képességűek, akik csodálatos emberi tartással vívják napi harcaikat.

Az újjászületéshez jellem, irgalom és szeretet kell: példa, amilyen a kereszténység Krisztusáé. Mondhatjuk: hittel könnyebb kilábolni bukások gödreiből? Csak hittel lehet, azzal az abszurdnak tűnő meggyőződéssel, hogy tulajdonképpen csak újjászületés van, halál pedig nincs. Az újjászületés a lélek fiatalosága 80-90 éves korban is, frissesség a lehetséges szolgálatra – másokért, szóval, tettel, s a folytonos önmagunkba tekintés, hogy valamiként a kiküzdött harmónia megmaradjon bennünk. A legkisebb győzelem is a gondok fölött lehet újjászületés, ha valaki fölismeri, nem csupán nagyszabású tervek vannak a világon, hanem egészen kicsik is, melyekért sokszor szívósabban kell csatázni, s a nyertest ilyenkor ugyanaz az öröm töltheti el, mint amikor nagy tét győztese. Az újjászületések kis örömeiből eredhetnek, lélek-könnyebbségekből nap mint nap, hiszen – kimondhatatlanul is – mindig arra a szabadságra vágyunk, amelynek Isten a magvetője.

Elgondolkodtat a középkori legenda, amely a húsvéti győzelem keresztény jelét: a keresztfát földbe ülteti. Vagyis azt jelzi, az ember szegekkel átütve függ tér és idő keresztjén, a valóság földjén, de képes harmadnapra feltörni a sír sötét zárát s újjászületni, ha úgy gondolkodik, ahogyan az egyik XX. századi költő, Rónay György:

*Mit tartozik rám a kívül levők
fölött ítélni, amikor hatalmam
még ahhoz sem elég, hogy önmagamban
rendet teremtek, ha nem ad erőt,
aki magában győzte meg előbb
gyöngeségünket, így tárva föl abban,
ami romlandó, a romolhatatlan
ígéretet? s talán a szenvedők
azért szenvednek, hogy váddal tetézzék
nem hogy megosszák a más szenvedését?
s gyógyítják-e ápolás helyett
méregként marva tovább a sebet?
Ne feledd el: ahogy te itt lenn,
úgy lesz hozzád is irgalmas az Isten.*

† Tóth Sándor

hírek ..... információk

Ma, húsvét vasárnapján 15 órakor a Liget Társulat felújított formában mutatja be a passiójátékot a Bálint Sándor Művelődési Házban (Temesvári krt. 42.). Az előadásra mindenkit szeretettel várnak a szervezők.

A Székesegyházban holnap, Húsvét második napján 10 és 18 órakor lesz szentmise.

Gyümölcsoltó Boldogasszony (az idén április 8., hétfő) ünnepéhez kötődően hangversenyt tart a Partiscum kórus április 7-én, jövő vasárnap 19 órakor az Árpád-házi Szent Erzsébet templomban, melyre szeretettel várják az érdeklődőket.

A Csongrád-Csanád Vármegyei Kormányhivatal, a Szegedi Tudományegyetem és a Gál Ferenc Egyetem jótekonysági futóversenyt rendez, amellyel a gyermekvédelmi gondoskodásban élő gyermekeket segítő ÁGOTA Alapítvány támogatja.

Minden résztvevő egyedi befutóérmet, rajtsomagot kap, valamint ajándék belépőt az április 14-i Szeged-Csanád GA – Haladás bajnoki mérkőzésre.

Az esemény fővédnöke Kopasz Bálint olimpiai bajnok sportoló.

Helyszín: Szeged, Dóm tér

Időpont: 2024. április 14. (vasárnap)

Program:

7:00 Kapunyitás

9:00 4x3 km-es felnőtt váltófutás

9:10 Gyermekfutamok (100 m, 400 m, 800 m)

10:00 3 km-es felnőtt futam

11:00 6 km-es és 12 km-es felnőtt futamok

12:30 A rendezvény zárása

Nevezés, részvételi információk:

https://www.e-nevezes.hu/hu/individual_entry/wizard/737

További információk: agotafutas@csongrad.gov.hu

Facebook esemény: <https://fb.me/e/1S97INC5A>

A szervezők szeretettel várnak minden érdeklődőt a jótekonysági futóversenyen!

A Szeged-Csanádi Egyházmegye CsaládKözPontja április 8-án, Gyümölcsoltó Boldogasszony ünnepén 16.30-tól 17.30-ig zenés imaóra várja a gyermeket váró édesanyákat a Dóm Mária-kápolnájába. Ezt követően 18 órakor ünnepi szentmise kezdődik a megfogant életekért a Székesegyházban, melyet követően egy rövid szertartásban tesznek ígéretet mindazok, akik vállalják, hogy kilenc hónapon keresztül egy rövid imádságot és napi egy tized rózsafüzért imádkoznak egy veszélyben lévő magzatért, így csatlakozva a lelki adoptálás mozgalmához. Érdeklődni és jelentkezni a CsaládKözPont elérhetőségein lehet: csaladkozpont@gmail.com.

A Szeged-Csanádi Egyházmegye CsaládKözPontja lelkinapra hívja a gyászolókat és özvegyeket április 13-án, szombaton 9.00-16.00-ig Szegedre, a Katolikus Házba (Dugonics tér 12.) A lelkinapot Kopasz István mórashalmi plébános és Gáborné Puskás Julianna, Gyászfeldolgozás Módszer specialista tartja. Érdeklődni és jelentkezni a pasztoralis.hu honalapon vagy a kihelyezett szórólapokon lehet.

Kiss-Rigó László szeged-csanádi püspök várja azoknak a 18. életévüket betöltött férfiaknak a jelentkezését, akik hivatást éreznek arra, hogy papként vállaljanak lelkipásztori szolgálatot a Szeged-Csanádi Egyházmegye közösségében, az idén érettségiznek, vagy már korábban tettek sikeres érettségi vizsgát, valamint jó testi, szellemi, lelki állapottal rendelkeznek. Akik erre a szolgálatra vállalkoznak, felvételi kérelmüket kézzel írt levélben küldjék az alábbi címre: Kiss-Rigó László püspök, 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2. Jelentkezési határidő 2024. június 1.

Pálósszentkúton Családok lelkigyakorlatára lesz lehetőség május 31. és június 2. között. A háromnapos lelkigyakorlatot Bíró László püspök vezeti. Az elszállásolásra a helyi vendégházban, illetve a kiskunfélegyházi Constantinum Katolikus Intézmény Kollégiumában lesz lehetőség. Jelentkezni április 30-ig, a 06-20/823-3887-es telefonszámon, valamint a radipiroska@gmail.com e-mail címen lehet.

Hatalmas sikerrel rendezték meg Csongrádon immár negyedik alkalommal a Passiót a plébánia, a helyi színtársulat, a hívek, valamint a csongrádi emberek összefogásával. Országos szinten a legnagyobb volumenű előadást jött létre ebben a témában a húsvéti ünnepkör jegyében. Ehhez hasonló szabadtéri előadás csupán Veszprémben volt. Az előadás közel 90 szereplővel valósult meg gyermekek, idősek, fiatalok részvételével egyaránt. A szereplők nagy átéléssel, hitelesen alakították szerepüket. Sokan közülük Szentesről, Szegvárról és Budapestről érkeztek lelkiismeretesen, több héten át a próbákra.

A Szentes TV megörökítette az előadást az utókornak. Tócsi Bálint csongrádi plébános kifejezte örömét és elismerését a csongrádiak felé és köszönetében mindenkit arra biztatott, hogy a továbbiakban is akár nézőként, akár szereplőként legyen jelen, mivel ezáltal is megismerik és mélyebb szinten megérthetik Jézus szenvedését, kereszthalálát és feltámadásának misztériumát.

Ferenc pápa 2024. március 18-án Mirko Štefkovićot, a Szabadkai Egyházmegye papját nevezte ki a Nagybecskereki Egyházmegye új püspökévé. Štefković Mirko 1977. szeptember 24-én született, a Szabadkai Egyházmegye papja. Rómában a Collegium Germanicum et Hungaricum növendékeként fundamentális teológiát tanult. Pappá 2003-ban szentelték. Volt többek között püspöki titkár, a püspöki Hivatal jegyzője, illetve teológiai tanár, a Szent Círil és Metód Nemzetközi Püspöki Konferencia titkára, majd 2021-ről a Szabadkai Egyházmegye vagyongazdálkodója.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László
Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,
Cserny Szilvia, Karsai Örs,
† Tóth Sándor

Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.